

QUẢN LÝ XÃ HỘI TRONG NHỮNG TÌNH HUỐNG BẤT THƯỜNG DO TÁC ĐỘNG CỦA CÁC YẾU TỐ TỰ NHIÊN VÀ XÃ HỘI: KINH NGHIỆM CỦA TRUNG QUỐC

*Nguyễn Đức Minh**

1. Thực trạng tình huống bất thường về tự nhiên và xã hội ở Trung Quốc

Giống như ở tất cả các nước khác, chính quyền và người dân Trung Quốc đều mong muốn xây dựng được một xã hội có trật tự, kỷ cương, tự do, an toàn và thịnh vượng. Tuy nhiên, không phải lúc nào mong muốn này cũng đạt được. Giai đoạn đầu của công cuộc cải cách, mở cửa Trung Quốc đã đạt được những thành tựu to lớn. Điều này đã mang lại nhiều lợi ích cho người dân và người dân rất hào hứng với công cuộc đổi mới. Tuy nhiên, đi sâu vào quá trình cải cách đã phát sinh nhiều khác biệt về lợi ích, do đó, nảy sinh nhiều mâu thuẫn. Hơn nữa, từ thực tiễn của nhiều quốc gia cho thấy trong một quốc gia ở giai đoạn có thu nhập bình quân đầu người trên tổng giá trị sản xuất trong nước GDP trong khoảng 1000-3000 USD/năm sẽ phát sinh nhiều vấn đề xã hội hơn các giai đoạn phát triển khác của chính quốc gia đó. Trung Quốc hiện đang thuộc trong các quốc gia như vậy¹. Mặt khác, dân chủ hóa được đẩy mạnh cũng tạo điều kiện cho người dân nói lên tiếng nói của mình. Thậm chí họ có thể bày tỏ sự phản đối đối với một số chính sách hay biện pháp thiếu khách quan của Chính phủ hay hành động, hành vi bất hợp pháp của quan chức nhà nước - điều mà đáng lẽ người

dân có quyền phản ánh nhưng trước giai đoạn cải cách đã không hoặc ít được bày tỏ.

Về mặt xã hội, Trung Quốc đang phải đối mặt với những vấn đề phát sinh trong sự phát triển như sự thiếu hiệu quả trong tăng cầu nội địa, sự phân phối không công bằng và chênh lệch giàu, nghèo giữa các tầng lớp dân cư, giữa các vùng có khuynh hướng giãn rộng và tính phức tạp trong quản lý xã hội ngày càng tăng. Chẳng hạn: Mức tiêu thụ hàng hóa trong nước tăng chậm hơn so với khả năng sản xuất của nhà kinh doanh, nhưng đối với hàng hoá, dịch vụ công cộng thì doanh nghiệp nhà nước hoặc doanh nghiệp thực hiện nhiệm vụ công ích lại không cung cấp đủ. Thu nhập bình quân đầu người ở Thượng Hải khoảng 10.000 USD/năm, nhưng ở vùng phía tây của Trung Quốc chỉ khoảng 200 USD/năm. Nông dân Trung Quốc có mức thu nhập thấp hơn nhiều lần so với người lao động ở thành thị, trong khi đó họ lại phải chịu ba sức ép lớn là việc làm, khám chữa bệnh và học hành. Ngoài khủng hoảng kinh tế, ô nhiễm môi trường cũng tác động đến các vấn đề xã hội ở Trung Quốc. Nhiều nhà máy thải chất độc hại ra môi trường, gây tác hại đến sức khỏe người dân sở tại đã khiến họ bất bình và biểu tình phản đối. Tỷ lệ thất nghiệp gia tăng do dân số quá đông, nhiều lao động ở nông thôn di cư vào thành phố, y tế, bảo hiểm xã hội và giáo dục cũng là những thách thức cần được giải quyết. Từ mấy năm gần đây, Đảng và Nhà nước Trung Quốc đã tích cực theo đuổi đường lối và chính sách phát triển hài hòa² nhưng trên thực tế không phải tất cả những xung đột phát sinh trong quá trình phát triển đều có thể được xử lý và giải quyết. Những mâu thuẫn về

* TS. Luật học, Viện Nhà nước và Pháp luật.

¹ Đây là ý kiến của GS. Zhou Xiaojing của Viện nghiên cứu phát triển Á - Phi thuộc Trung tâm nghiên cứu phát triển của Quốc vụ viện Cộng hoà nhân dân Trung Hoa (Asia - Africa Development Research Institute of Development Research Center of State Council PRC) trong buổi trao đổi khoa học với Đoàn nghiên cứu về xung đột xã hội, đồng thuận xã hội và quản lý xã hội trong các tình huống bất thường của Viện Khoa học xã hội Việt Nam tại Bắc Kinh ngày 02/6/2009.

² Hội nghị Trung ương 6 khóa 16 (từ 8-11/10/2006) Trung Quốc về "xây dựng xã hội hài hòa xã hội chủ nghĩa".

lợi ích trong sự phát triển khách quan, có tính quy luật của tự nhiên và xã hội, những khác biệt về quan điểm và nhận thức chính trị, tôn giáo³, đạo đức v.v. cùng với cả những sai lầm chủ quan trong nhận thức và trong vận dụng các quy luật khách quan đã tạo ra các mâu thuẫn xã hội ở Trung Quốc. Các mâu thuẫn xã hội có xu hướng gia tăng về tính phức tạp và đa dạng về loại hình. Không chỉ những xung đột mang tính chất kinh tế như sự đô thị hóa dẫn đến hệ quả là Nhà nước phải lấy đất của nông dân và việc đền bù không thỏa đáng đã dẫn đến biểu tình của người dân. Mâu thuẫn xã hội đến lượt nó tạo ra các xung đột về mặt xã hội như biểu tình, đình công, xung đột dân tộc, tôn giáo. Ngoài những vấn đề về kinh tế, Trung Quốc còn phải giải quyết các bất đồng của chủ nghĩa cực đoan, chủ nghĩa ly khai và chủ nghĩa khủng bố như đã diễn ra gần đây, nhất là ở hai khu vực thiểu số là Tây Tạng và Tân Cương⁴. Với số dân khoảng 1,3 tỷ người, bao gồm 56 dân tộc cùng sinh sống trên diện tích khoảng 9,6 triệu km² trải dài qua nhiều vùng khí hậu, địa hình, địa lý phức tạp⁵, thì việc quản lý xã hội ở Trung Quốc là công việc và nhiệm vụ khó khăn, nhất là khi nó xảy ra những tình huống bất thường về mặt tự nhiên hay xã hội.

Ngoài tác động của những tình huống bất thường về mặt xã hội, hoạt động quản lý xã hội của Nhà nước còn bị cản trở hoặc bị ảnh hưởng của các tình huống bất thường về tự nhiên như: Lũ, lụt, bão, lốc, động đất, sóng thần, núi lửa, cũng như dịch bệnh và các thảm họa hay sự cố môi trường khác. Trung Quốc được xếp là một trong gần 30 quốc gia và vùng lãnh thổ thường xảy ra nhiều thiên tai nhất. Ngoại trừ hoạt động núi lửa, thì hầu như các loại thiên tai, nhất là thiên tai về khí

tượng, động đất, địa chất, biển, sinh vật, hỏa hoạn, đều đã xảy ra ở Trung Quốc. Mức độ thiệt hại hàng năm của thiên tai gây ra cho Trung Quốc theo thống kê và đánh giá của các chuyên gia nước này chiếm khoảng 3% GDP. Trong năm 2008, các thảm họa thiên tai ở nước này đã khiến hơn 88.900 người chết và mất tích, ảnh hưởng trực tiếp đến gần 470 triệu người. Thiên tai đã phá hủy và làm hư hại hơn 36 triệu ngôi nhà, làm mất trắng 4 triệu hecta hoa màu, khiến gần 27 triệu người phải chuyển đến vùng khác để định cư. Thiệt hại vật chất ước tính hơn 172 tỉ USD⁶. Chỉ riêng trận động đất xảy ra ở tỉnh Tứ Xuyên ngày 12/5/2008 đã gây thiệt hại kinh tế cho Trung Quốc khoảng 150 tỉ USD, 70.000 người thiệt mạng, 18.000 người mất tích⁷.

2. Kinh nghiệm xử lý tình huống bất thường về tự nhiên và xã hội ở Trung Quốc

2.1. Chú ý đến phát triển và quản lý phát triển xã hội ngay trong những bước đi đầu tiên của quá trình phát triển

Cải cách ở Trung Quốc hiện đang được tiến hành trên nền tảng tư tưởng của Chủ tịch Đặng Tiểu Bình và theo phương thức “dò đá qua sông”, tức là tiến hành cải cách từng bước một. Các mô hình và tiền lệ trước đó có thể tham khảo cho công cuộc đổi mới ở Trung Quốc không có nhiều. Cho nên trong quá trình phát triển phát sinh vấn đề gì thì Trung Quốc tập trung giải quyết vấn đề đó rồi sau đó rút kinh nghiệm. Cho đến nay Trung Quốc vẫn tiếp tục thực hiện phương châm không ngừng thí điểm nhiều mô hình, mô hình nào thành công thì nhân rộng ra. Cũng theo GS. Zhou Xiaojing - Viện nghiên cứu phát triển Á - Phi thuộc Trung tâm nghiên cứu phát triển của Quốc vụ viện Cộng hòa nhân dân Trung Hoa cho đến nay Trung Quốc vẫn chưa xây dựng được chủ thuyết khoa học hay mô hình phát triển và quản lý phát triển xã hội rõ ràng.

³ Trung quốc là một đất nước có nhiều tôn giáo như: Đạo lão tử, Phật giáo, Đạo Hồi và Đạo Thiên chúa giáo.

⁴ Huyền Trương, Trung Quốc: Những vấn đề kinh tế xã hội nổi bật (Kỳ 2), trên trang Website Tổ quốc của Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch, lấy về ngày 09/10/2009: <http://www.toquoc.gov.vn/Thongtin/O-Cua-Chau-A/Trung-Quoc-Nhung-Van-De-Kinh-Te-Xa-Hoi-Noi-Bat-Ky-2.html>.

⁵ Theo số liệu của Đại sứ quán Việt Nam tại Bắc Kinh: <http://www.vnemba.org.cn/nr050707201302/>

⁶ Thông tin của VietnamPlus, TTXVN, lấy về ngày 24/9/2009 từ trang tin điện tử sau đây của cơ quan này: <http://www.vietnamplus.vn/Home/Gan-89000-nguoi-Trung-Quoc-chet-vi-thien-tai/20099/18319.vnplus>.

⁷ Số liệu của Hãng thông tin và thông tấn Novosti của Nga trên trang tin điện tử: <http://de.rian.ru/society/20080819/116126168.html>, ngày 19/8/2008.

Điều này nói lên tính phức tạp cũng như tính hợp quy luật của sự đổi mới, bởi đổi mới là quá trình tìm tòi, khám phá, sáng tạo và học hỏi. Theo GS. Vương Xuân Quan, Trưởng phòng nghiên cứu chính sách xã hội của Viện Xã hội học thuộc Viện Khoa học xã hội Trung Quốc cũng từ lý do nêu trên cho nên bản thân Nhà nước Trung Quốc đã không thể lường trước được những vấn đề phát sinh trong quá trình phát triển. Khi xảy ra những tình huống bất thường thì Nhà nước vừa phải nghiên cứu và tìm cách giải quyết.

Trung Quốc phát triển kinh tế nhanh nhưng thể chế chính trị và quản lý xã hội đổi mới chậm hơn so với kinh tế. Vì vậy, một mặt Trung Quốc vẫn phải tiếp tục phát triển kinh tế, mặt khác phải đổi mới thể chế chính trị và quản lý xã hội và trong quá trình đổi mới rất coi trọng quản lý phát triển xã hội. Trong kế hoạch 5 năm lần thứ XII, Trung Quốc quan tâm nhiều vấn đề, trong đó có quản lý phát triển xã hội và đưa nó vào trong Cương lĩnh phát triển.

Về kinh tế, Trung Quốc coi trọng hiệu quả. Theo tư tưởng Đặng Tiểu Bình, Trung Quốc để cho một nhóm người giàu lên trước, kéo theo nhóm khác giàu lên theo. Giai đoạn đầu ưu tiên phát triển kinh tế. Khi kinh tế phát triển đến độ nhất định thì bắt đầu coi trọng công bằng và tiến bộ xã hội. Quan điểm phát triển này về phương diện hình thức dường như khác với cách tiếp cận là lồng ghép giải quyết vấn đề xã hội đồng thời và ngay từ đầu với quá trình phát triển kinh tế. Tuy nhiên, về mặt nội dung thì việc kinh tế phát triển đến độ nào thì mới thực hiện công bằng xã hội là điều khó xác định.

Hiện nay, Trung Quốc vừa chú trọng hiệu quả kinh tế, vừa chú ý thực hiện công bằng xã hội. Trung Quốc giải quyết các vấn đề xã hội theo nguyên tắc "cùng lượn sóng". Trong trật tự giải quyết các vấn đề kinh tế - xã hội Trung Quốc cải cách thể chế ở nông thôn trước (trong những năm 80 của thế kỷ trước) rồi chuyển sang cải cách kinh tế ở đô thị theo phương châm hướng ngoại: Coi trọng xuất khẩu, dựa vào xuất khẩu, thông qua xuất khẩu tạo tiền đề kinh tế để giải quyết các vấn đề xã hội. Năm 1997, Thủ tướng Chu Dung Cơ đã

nêu ra quan điểm: Cần coi trọng thị trường trong nước, làm cho nhân dân mua nhiều hàng hóa. Tuy nhiên, chủ trương này trên thực tế đã không thành công. Nguyên nhân của vấn đề là do phân phối, do thu nhập của người dân tăng thấp hơn so với tăng GDP. Người Trung Quốc có truyền thống tiết kiệm, nên họ thường giữ tiền để lo lúc khó khăn, bệnh tật và không đưa vào tiêu dùng. Hiện nay, Trung Quốc vừa chú ý phát triển kinh tế đi đôi với kích thích tiêu dùng nội địa và bảo hiểm xã hội của người dân.

2.2. Thành lập nhóm chuyên gia ứng phó đối với các biến động của xã hội

Hiện nay, Trung Quốc có nhiều chuyên gia về ứng phó với những tình huống bất thường trong xã hội. Nhóm chuyên gia này gồm 40 người, đại diện cho 38 Bộ, ngành, địa phương để nghiên cứu và đưa ra các biện pháp quản lý mang tính chuyên ngành. Hiện nay hoạt động của nhóm chuyên gia này tương đối tốt.

2.3. Tăng cường kiểm soát vĩ mô của Chính phủ với phát huy vai trò chủ động, tích cực của chính quyền địa phương và cơ sở

Sau cuộc khủng hoảng kinh tế thế giới vừa qua, cũng như nhiều Nhà nước khác, Trung Quốc đưa ra chương trình chống khủng hoảng, thực hiện các biện pháp ổn định kinh tế và sự bảo đảm xã hội cho người dân. Điều này cho thấy sự gia tăng vai trò của Nhà nước có chủ quyền trong thời đại toàn cầu hóa. Nhà nước một mặt duy trì vai trò điều phối của thị trường, nhưng mặt khác tăng cường biện pháp kiểm soát vĩ mô của Chính phủ. Nói cụ thể hơn, Trung Quốc thực hiện sự kết hợp giữa "bàn tay vô hình" của thị trường với "bàn tay hữu hình" của Nhà nước.

Trong phát huy vai trò chủ động, tích cực của chính quyền địa phương và cơ sở, Trung Quốc hiện có khoảng 3000 huyện và từ sau ngày Quốc khánh năm 2008 đã tổ chức nhiều khóa bồi dưỡng kiến thức quản lý cho các cán bộ cơ sở như bí thư, chủ tịch, trưởng công an cấp huyện. Mục đích và nội dung của các đợt tập huấn này là giúp cho các chủ thể quản lý có khả năng và kỹ năng đối phó với những tình huống bất thường xảy ra trong quá trình

quản lý xã hội. Sau Tết âm lịch năm 2008 ở Trung Quốc đã xảy ra bão tuyết lớn ở phía Nam làm tắc nghẽn giao thông và mất điện. Chính quyền địa phương đã thể hiện rất rõ vai trò của mình, chủ động, tích cực ứng phó và giải quyết hậu quả kịp thời.

2.4. Cần phải phát triển kinh tế thì mới có thực lực, tài chính để ứng phó, giải quyết hậu quả phát sinh từ các tình huống bất thường về tự nhiên và xã hội

Sau khi xảy ra trận động đất ở Tứ Xuyên năm 2008, nhiều chuyên gia nước ngoài dự đoán, để giải quyết được hậu quả của trận động đất này thì Trung Quốc phải mất 5 năm. Chính phủ Trung Quốc cũng xác định phải mất khoảng 3 năm mới có thể khắc phục được hậu quả của trận động đất này. Nhưng trên thực tế chỉ sau 1 năm, Nhà nước và chính quyền địa phương đã khắc phục được thiệt hại của thiên tai này. Thành công này là nhờ Trung Quốc đã huy động được một số tiền rất lớn để giải quyết hậu quả thiên tai. Số tiền đó có được là kết quả của sự phát triển kinh tế liên tục ở mức độ cao trong những năm vừa qua. Như vậy, không có tiềm năng kinh tế thì không có điều kiện và khả năng tài chính để ứng phó và khắc phục nhanh hậu quả của thiên tai.

2.5. Xây dựng các phương án riêng để đối phó với các sự kiện bất thường về tự nhiên và xã hội

Olympic Bắc Kinh được coi là một sự kiện lớn trong năm 2008 của Trung Quốc. Để đảm bảo thành công của sự kiện này, Trung Quốc đã xây dựng nhiều phương án quản lý xã hội về an ninh, trật tự, giao thông, điện, nước, cư trú, phân phối hàng hóa... Tương tự như vậy, khi các hội nghị cấp cao của các diễn đàn ASEM, APEC được tổ chức ở Trung Quốc thì quốc gia này đều phải xây dựng các phương án quản lý xã hội chặt chẽ để ngăn chặn, ứng phó kịp thời với các tình huống bất thường xảy ra.

2.6. Phát huy vai trò của người dân và sự tham gia của xã hội dân sự

Trong giải quyết một số vấn đề xã hội, chẳng hạn như chống ô nhiễm môi trường, chính quyền địa phương ở Trung Quốc đã

tham khảo ý kiến cư dân và tổ chức phi chính phủ. Thực tiễn cho thấy, các tổ chức phi chính phủ hoạt động và tư vấn, tham kiến với dân chúng đã giúp cải tiến được việc thực thi pháp luật môi trường. Doanh nghiệp sử dụng công nghệ, còn chính quyền liên kết người dân đấu tranh và giải quyết các vấn đề phát sinh từ phương diện môi trường vì mục tiêu chung hướng tới sự phát triển. Sự tham gia của người dân hoặc ít nhất là người đại diện của họ giúp hạn chế và tránh được những vụ đụng độ, xô xát và biểu tình.

2.7. Phát huy và khai thác vai trò của công nghệ thông tin, viễn thông trong quản lý các tình huống bất thường

Qua trận động đất ở Tứ Xuyên cho thấy vai trò quan trọng của báo chí, thông tin liên lạc, viễn thông trong việc thông tin về sự kiện này. Qua các thông tin của các phương tiện thông tin đại chúng, Chính phủ đã nắm bắt kịp thời và đầy đủ về diễn biến của sự kiện này và từ đó đã đưa ra các quyết sách kịp thời. Đồng thời, qua Internet, nhiều nước đã biết đến thiên tai của Trung Quốc và có sự giúp đỡ, ủng hộ. Kinh nghiệm trong việc giải quyết các xung đột về xã hội cũng cho thấy cần trang bị đầy đủ cho các lực lượng công an các phương tiện viễn thông, liên lạc và giao thông. Ở Trung Quốc, hệ thống thông tin của ngành công an được đặc biệt quan tâm, đầu tư. Từ cuối năm 2006, Trung Quốc đã lập website cứu trợ thiên tai⁸. Trang website này do Ủy ban cứu trợ thiên tai trung ương bảo trợ, nhằm cung cấp các thông tin chính thức và kịp thời về các thảm họa thiên nhiên và phổ biến thông tin cứu trợ thiên tai.

2.8. Đổi mới tư duy trong giải quyết các vấn đề xã hội

Khi xảy ra các xung đột, mâu thuẫn, đừng nghĩ nó là vấn đề chính trị đơn thuần mà cần tìm hiểu, xác định xem nó là vấn đề quản lý hay văn hóa, chính trị. Từ đó mới đưa ra phương án đối phó, giải quyết phù hợp.

2.9. Dùng pháp luật để cụ thể hóa lợi ích của nhóm tranh chấp

Về mặt hình thức, ở Trung Quốc không có

⁸ Xem Website: <http://www.jianzai.gov.cn/>

mâu thuẫn đối kháng, nhưng trong một xã hội có nhiều lợi ích thì không thể tránh khỏi bất đồng về lợi ích giữa các nhóm, vùng, ngành... Nếu không có sự thỏa hiệp giữa các nhóm lợi ích bất đồng đó và sau khi đã đạt được sự thỏa hiệp mà không luật hóa nó thì sớm hay muộn các tranh chấp sẽ tiếp tục leo thang.

2.10. Giáo dục về phòng ngừa thiên tai và cứu hộ khẩn cấp

Sau trận động đất kinh hoàng ở tỉnh Tứ Xuyên, Trung Quốc đã quan tâm và tăng cường đào tạo về phòng ngừa thảm họa ở các trường học. Trung Quốc đã công bố sách trắng đầu tiên về công tác phòng ngừa và giảm thiểu thiên tai. Đồng thời lấy ngày xảy ra thảm họa (ngày 12/5/2008) làm ngày toàn quốc phòng ngừa thiên tai. Chính quyền các địa phương trên cả nước Trung Quốc đã bắt đầu các chương trình giáo dục nhằm tuyên

truyền kiến thức về phòng ngừa thiên tai và cứu hộ khẩn cấp. Tại địa phương nơi đã xảy ra thiên tai, chính quyền đã phân phát sách và các văn bản hướng dẫn xây dựng các kế hoạch sơ tán, ngăn chặn lở đất và kiểm soát dịch bệnh sau thiên tai⁹.

2.11. Quốc tế hóa và tranh thủ sự giúp đỡ của quốc tế trong huy động các nguồn lực khác trong dự báo, ứng phó với thiên tai

Một trong các nguồn lực có thể huy động để ứng phó với thiên tai là sự trợ giúp về kỹ thuật và tài chính của quốc tế. Trung Quốc coi trọng nhân tố bên ngoài trong giải quyết hậu quả thiên tai và trên thực tế sau khi xảy ra thiên tai, Trung Quốc đã nhận được sự giúp đỡ về tinh thần và tài chính của nhiều nước trên thế giới, trong đó có Việt Nam.

⁹Trung Quốc phát động chiến dịch ứng phó thiên tai VietnamNet.

(Tiếp theo trang 45 – Quyết định pháp luật và ...)

Luật ban hành văn bản quy phạm pháp luật của Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân năm 2004 quy định Hội đồng nhân dân các cấp được ban hành nghị quyết, Ủy ban nhân dân các cấp được ban hành chỉ thị và quyết định. Vấn đề đáng quan tâm là việc phân biệt giữa hai loại văn bản quy phạm pháp luật do Ủy ban nhân dân ban hành: Chỉ thị và quyết định, và giữa hai văn bản này với các loại quyết định quản lý nhà nước: cá biệt cụ thể do tập thể Ủy ban nhân dân ban hành hoặc do Chủ tịch Ủy ban nhân dân ban hành theo thẩm quyền, trong thực tế nhiều địa phương còn lẫn lộn, phân biệt chưa rõ. Đây là một nguyên nhân làm cho loại công cụ này chất lượng, hiệu quả, hiệu lực chưa cao, gây khó khăn cho việc phân biệt và thực hiện chúng. Mặt khác, ủy ban nhân dân các cấp được ban hành hai loại văn bản quy phạm pháp luật cũng góp phần làm cho số lượng văn bản quy phạm dưới luật tăng lên rất nhiều gây khó khăn cho việc kiểm tra và hệ thống hóa. Nên chăng, chúng ta cần sớm xây dựng và ban hành một văn bản chung, thống nhất về việc ban hành văn bản quy phạm pháp luật

của các cơ quan nhà nước và cụ thể hóa hơn nữa nội dung, phạm vi vấn đề, đối tượng cần điều chỉnh để nâng cao chất lượng của văn bản, đảm bảo văn bản ban hành đáp ứng các yêu cầu hợp pháp và hợp lý.

Mặt khác, hiện nay chúng ta cũng chưa có văn bản quy định cụ thể về thẩm quyền, hình thức, trình tự, thủ tục ban hành quyết định quản lý nhà nước cá biệt - cụ thể khi thực hiện thẩm quyền của một số cơ quan trong hệ thống cơ quan hành chính nhà nước. Ví dụ, Thủ trưởng cơ quan chuyên môn được ban hành loại quyết định quản lý nhà nước nào để thực hiện thẩm quyền của mình? Trình tự, thủ tục ban hành các loại quyết định đó? Vì vậy, nên chăng chúng ta cần sớm xây dựng và ban hành văn bản quy định cụ thể về những vấn đề trên.

Hoàn thiện pháp luật về ban hành quyết định pháp luật và quyết định quản lý nhà nước là điều kiện quan trọng đầu tiên để nâng cao chất lượng, hiệu quả, hiệu lực trong hoạt động của các cơ quan nhà nước nói chung, cơ quan hành chính nhà nước nói riêng.